

3. ULUSLARARASI ÇANAKKALE BİENALİ 3rd INTERNATIONAL ÇANAKKALE BIENNIAL

Çanakkale'nin Kahramanları / Heroes of the Dardanelles

3. Uluslararası Çanakkale Bienali kapsamında gerçekleştireceğim Çanakkale'nin Kahramanları projesi, Seyit Onbaşı adıyla bilinen bir halk kahramanı olan Seyit Çabuk'tan hareket ediyor. Mütevazı bir geçmişi olan bu sıradan askerin, 1. Dünya Savaşı sırasında İtilaf Devletleri'nin Çanakkale Boğazı'nı almak için giriştikleri 18 Mart 1915 tarihli taarruzunda 275 kiloluk top mermilerini top kundağına sırtında taşıdığı rivayet ediliyor. Kendisini sırtında top mermisini taşıırken, bir ayağını basamağa atmış halde tasvir eden heykeli Çanakkale'de sergilenmekte.

Bu heykeli, her köken ve yaş grubundan, her sosyal kesimden Çanakkaleli ile birlikte yeniden yorumlamak istedim. Katılımcılar Seyit Onbaşı ile aynı pozu verirken fotoğraflandı. Her biri sırtında, kendi "hayatlarının en ağır yükü"nü temsil eden bir nesne taşıdı. Bu nesneler mesleki, ailevi ya da sosyal veya mecazi yüklerin ifadesiydi ve her zaman soruya verilen cevapla ilişkiliydi: "Hayatınızda taşıdığınız en ağır yük nedir?"

Proje 22-27 Eylül 2012 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Sergilenmek üzere seçilen 14 fotoğraf Çanakkale ve insanların portresinin ne olabileceğiyle ilgili bir öneri içeriyor; onları kendi hayatlarında birer "kahraman" yapan gündelik hayat içindeki cesaretlerine bir saygı duruşu olarak da görülebilir.

My project for the 3rd International Çanakkale Biennial, "Heroes of the Dardanelles", derives its inspiration from a local hero, Seyit Çabuk, better known as Corporal Seyit. This regular soldier with a modest background is said to have carried bombshells weighing 275 kilograms on his back to an artillery piece, on March 18th 1915 as the allied forces were attacking the Dardanelles, in one of the 1st World War's most renowned battles. A statue of him carrying a bombshell on his back, with one foot on a step, now stands in Çanakkale.

I proposed to interpret this statue with people of Çanakkale from every age group, ethnicity and life background. Participants were photographed in Corporal Seyit's well known pose. But each one carried a different object, representing the "load of their life". The weights are related to work, social or family background, or metaphorical. The object carried was always related to the answer to the question, "What is the burden you carry in your life?"

The project was carried out between 22 and 27 of September 2012 and these 14 chosen photographs give an idea of what could be a portrait of Çanakkale and its people; an ode to their everyday bravery, making them "heroes" of their own kind.

Jakob Gautel, Çanakkale, 2012

"Hiçbir yüküm yok, kral gibi adamım. Çanakkale gibi bir şehitler diyarında yaşamaktan çok mutluyum. I have no burden, I am like kings. I am so happy to live in such a land of martyrs like Çanakkale." Nebi

"Annelik. Motherhood" Reyhan

"Benim yaşamımda parasızlık en büyük şanssızlığımdır, balık tutarken rast gelmeyen balıklar en büyük ağırlığımdır. My biggest misfortune in life is that I am poor, and my biggest burden is the fish that don't get the bait." Muhammed Said

"On farklı işe aynı anda koştuğum için beni ahtapota benzetirler. People are used to call me an octopus as I am dealing with ten things at the same time." Bilge

"Bu meslekle 35 yıldır ailemi taşıyorum. I carry my family with this job for 35 years." Cahit

"Boya kaplarımda çocukluğumdan beri sakladığım renkli hayallerim var ve bunları geleceğim için taşıyorum. I have colourful dreams that I keep inside paint cans since my childhood and I carry them to my future." Tuğba

"Reenkarnasyona inanıyorum. Bu hayatımda ayakkabıcığım çünkü önceki hayatlarımın yükünü taşıyorum. I believe in reincarnation. I am a shoemaker in this life because I carry the burden of my past lives." Erdoğan

"Aydınlanma arayışında kendimi tek başına hissediyorum. My burden is solitude in my quest for enlightenment." Tolga

"Mimarlık mesleğine konan baskı ve sınırlar, ayrıca ekonomik sorunlar mesleğimi layıkıyla yapma engel oluyor. Yüküm budur. The oppression and limitations in architecture, plus the economic issues disable me to do my job well. This is my burden." Olcay

"Taşındıklarımızdır bizi hedeflerimize götüren. It is what we carry that takes us to our destination." Serpil

"Çanakkale boğazının güvenliğinden sorumluyum. Bu ülke ve dünya için de kendimi sorumlu hissediyorum. I am responsible of the safety of the Dardanelles passage. I also carry the burden of my responsibility toward my country and to the world." Özay

"İhtiyaçlar bir hayli yüklü fakat maaş hayatta kalmaya yetmiyor. The needs are very heavy to carry but the salary is not enough to survive." Halil

"Geleceğe dair o kadar çok sorum var ki sanki omzumda koca bir soru işareti taşıyorum. I have so many questions about my future, they are like a huge question mark on my shoulders." Helin

"Dünyaya karşı hissettiğim vicdan ve sorumluluk. My conscience and responsibility toward the world." Aynur

Teşekkürler Thanks

Nazik davetleri ve destekleri için başta Seyhan Boztepe, Beral Madra, Deniz Erbaş ve asistanım Adem Yavuz olmak üzere tüm Bienal ekibine, baskı desteği için Olay Gazetesi'ne ve katılımları için Aynur Ganiler, Bilge Şimşek, Reyhan Hoşnut, Halil Özçelik, Helin Boztepe, Olcay Tümer, Serpil Vesek, Özay Sevinç, Muhammed Said Gürhan, Cahit Yontar, Erdoğan Zeybek, Tuğba Aytekin, Nebi Altıntaş ve Hakan Kırdar'a tüm Çanak-kalelilere teşekkür ederim.

Many thanks to Seyhan Boztepe, Beral Madra, Deniz Erbaş and my assistant Adem Yavuz as well as all the Biennial team for their kind invitation and support; Olay Newspaper for their contribution on the printing of the journal and Aynur Ganiler, Bilge Şimşek, Reyhan Hoşnut, Halil Özçelik, Helin Boztepe, Olcay Tümer, Serpil Vesek, Özay Sevinç, Muhammed Said Gürhan, Cahit Yontar, Erdoğan Zeybek, Tuğba Aytekin, Nebi Altıntaş, Hakan Kırdar for their participation, as well as all the people of Çanakkale.

